

แนวทาง แบบที่ 1

อาทิตย์ที่ 15 เทศกาลธรรมดาปี A

(ข้อมูลจากหนังสือ “แนวทางการวางแผนมิสซาวันอาทิตย์” คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

พระวาจาเป็นรากฐานของพระอาณาจักรของพระเจ้า

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า: พระเยซูเจ้า ประกาศพระวาจาเกี่ยวกับพระ
อาณาจักรสวรรค์

ท่าทีคริสตชน : ฟังพระวาจา เชื่อและแบ่งปันให้กับผู้อื่น

การดำเนินชีวิต : ปฏิบัติตามพระวาจาที่พระองค์ตรัสในแต่ละวัน

บทนำ

สามอาทิตย์ต่อไปนี้ (อาทิตย์ที่ 15-17) จะมีนิทานเปรียบเทียบ 3 เรื่องเกี่ยวกับพระอาณาจักรสวรรค์ ในอาทิตย์แรกจะเป็นการตอบคำถามสำคัญของชีวิตที่ว่า “ทำไมพระอาณาจักรใหม่นี้ไม่ได้รับการยอมรับจากทุกคน?” พระวาจาในวันนี้เป็นการถามใจเราแต่ละคนว่า “ท่านยอมรับพระวาจาที่ประกาศพระอาณาจักรใหม่นี้หรือไม่?”

ฟังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	อสย 55:10-11	เหมือนน้ำฝนที่ทำให้พื้นดินบังเกิดพืชผล
เพลงสดุดี	สดด 65	เมล็ดพืชที่ตกในพื้นที่ดี ก็บังเกิดผล
บทอ่านที่ 2	รม 8:18-23	สิ่งสารพัดที่ทรงสร้าง รอคอยให้พระเจ้า ทรงแสดงองค์แก่บรรดาบุตรของพระองค์
พระวรสาร	มธ 13:1-23	ผู้หว่านได้ออกไปหว่านพืช

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระเจ้าทรงจัดเตรียมประชากรให้พร้อมรับฟังพระวาจาของพระ อาณาจักร

การยอมรับ “พระอาณาจักร” การเป็นประชากรใหม่เป็นพระธรรมล้ำลึก เป็นความจริงที่เกิดขึ้นจากการตอบรับพระวาจาที่ประกาศ “พระอาณาจักร” แต่พระเจ้าเองทรงเตรียมประชากรให้พร้อมที่จะรับฟังพระวาจานั้นด้วยเช่นกัน ประชากรเป็นเหมือนกับพื้นดินในสวนหรือท้องนา เมื่อมีการหว่านเมล็ดพืชและได้รับน้ำ ถ้าพื้นดินดี เมล็ดพืชก็งอกงามขึ้นได้ แต่ถ้าพื้นดินเป็น “ทางเดิน” หรือเป็น “หินผสมเป็นส่วนใหญ่” หรือมี “กอหนาม” ขึ้นอยู่และเมล็ดพืชไปตกในกอ เมล็ดพืชที่งอกขึ้นก็อยู่ได้ไม่นานพอที่จะบังเกิดผล

เมล็ดพืชคือพระวาจาซึ่งเผยพระธรรมล้ำลึกของพระอาณาจักรสวรรค์ ซึ่งเป็นพระอาณาจักรของสมณราชตระกูลประชากรศักดิ์สิทธิ์ ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงเลือกสรร เป็นประกาศประกาศสันติและความจริงของความรอด ซึ่งถ้าคนหนึ่งได้ยินแต่ไม่ฟัง เห็นแต่ไม่มอง ก็เท่ากับว่า ผู้นั้น ไม่ได้ยอมรับความจริงของพระอาณาจักร และไม่ได้เข้ามาเป็นประชากร

อุปสรรคของการเข้าในพระอาณาจักรคือ “การฟัง แต่ไม่เข้าใจ” มิฉะนั้น “ฟัง เข้าใจ ยอมรับ แต่ไม่ลึกซึ้งจึงพ่ายแพ้ต่อความยากลำบาก” หรือ “ฟัง เข้าใจ ยอมรับ แต่ความกังวลฝ่ายโลก ความลุ่มหลงในทรัพย์สมบัติทำให้ไม่สามารถยอมรับกฎของความรักและการเป็นคนจนได้”

การเป็นประชากรจึงหมายถึงการฟังความจริงของพระอาณาจักร เข้าใจและยอมรับ ไม่ว่าจะผลตามใดที่ขัดกับความรู้สึก ความเข้าใจและความต้องการส่วนตัวมากเพียงใดก็ตาม

1.2 พระวาจาของพระเจ้าในประสบการณ์และเหตุการณ์ของชีวิต

พระวาจาของพระเจ้ามาถึงเราในทุกสถานที่และทุกเวลา ประชากรใหม่จึงเป็น “ผู้ฟังพระวาจาของพระเจ้า” ตลอดชีวิต พระวาจาของพระเจ้าถูกกล่าวออกมาใน “เหตุการณ์ในประสบการณ์จริงของชีวิต” พระเจ้าตรัสกับเราโดยทาง “ประวัติศาสตร์” คือชีวิตที่ดำเนินไปแต่ละวันในทุกสถานที่ จนกระทั่งว่า แต่ละสิ่งที่เกิดขึ้น เป็นเหมือนกับการเดิน

ไปกับพระเจ้า มีการไต่ถามพระองค์และฟังคำตอบ มีการฟังคำถามของพระองค์และให้คำตอบ

พระวาจาของพระเจ้าที่ตรัสกับประชากรเป็นพระวาจาที่ตรัสตามความสมัครใจว่า ประชากรจะบังเกิดผลเป็นความชอบธรรม สันติและความดีหรือไม่ พระวาจาได้เผยความจริงเกี่ยวกับการเป็นประชากรที่เป็นสมณราชตระกูล ประชากรศักดิ์สิทธิ์ ได้รับเลือกสรร พระอาณาจักรแห่งสันติ และทรงถามเราว่า เราจะยอมรับที่จะเป็นเช่นนั้นหรือไม่ การยอมรับหมายถึงการทำให้ชีวิตบังเกิดผลออกมาตามความจริงดังกล่าว ส่วนการไม่ยอมรับก็หมายถึงการทำให้ชีวิตดำเนินไปตามความจริงประสาโลกเหมือนกับคนที่ไม่ได้รับพระคุณของการไถ่ให้รอด

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

การฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้ จึงเป็นการหวนระลึกถึงความจริงของการเป็น “ผู้ฟังพระวาจา” ซึ่งเป็นรากฐานของการเป็นประชากรและการเข้าสู่พระอาณาจักรใหม่ที่พระเยซูเจ้าทรงสถาปนาขึ้น การฉลองในวันนี้จึงให้ความสำคัญกับ “ภาควจนพิธีกรรม” เป็นพิเศษ เป็นเหมือนกับเครื่องหมายและการฉลองความจริงอย่างหนึ่งของชีวิตที่ว่า “เราคือผู้ฟังพระวาจาของพระเจ้า”

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจไปกับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- บทนำ คำทักทายอาจให้ความคิดเกี่ยวกับ “การเป็นผู้ฟังพระวาจา” ซึ่งในพิธีบูชาขอบพระคุณจะหมายถึงการฟังเสียงพระวาจาในความจริงของชีวิต และในชีวิตประจำวันจะหมายถึงการฟังเสียงของชีวิตตามแนวทางของพระวาจาในพระคัมภีร์
- พิธีสารภาพบาปอาจใช้ “แบบที่สาม” และขอโทษพระเจ้าที่จิตใจของเราเป็นเหมือน “พื้นดินตามทางเดิน” “พื้นดิน

ที่มีหินมาก” และ “พื้นดินที่ถูกคลุมด้วยกอหนาม”

- บทภาวนาแรกของประธานเน้นให้ทุกคนที่เป็นคริสตชน ละเว้นสิ่งที่ไม่ดีงามกับนามนี้ ปฏิบัติแต่สิ่งที่คุณควรเสมอ

ภาควจนพิธีกรรม

- พิธีกรเกริ่นนำ “บทนำประกาศหัวข้อของบทอ่านทั้งสาม บท”
- ผู้อ่านบทอ่านเน้นความสัมพันธ์ของบทอ่านทั้งสามอาศัย หัวข้อของ “การเป็นผู้ฟังพระวาจาของพระเจ้า”
- บทอัลเลลูยา ควรขับร้องอย่างสง่า ซ้ำหลายครั้งเพื่อให้ เกียรติพระวรสารเป็นการให้เกียรติพระวาจา พิธีกรรมในวันนี้ควรมีการแห่พระวรสาร และถวายกำยานต่อพระวรสาร
- พระวรสาร ของวันนี้มีความยาวค่อนข้างมาก พระสงฆ์ ควรเข้าใจรูปแบบวรรณกรรมของพระวาจาให้ดี โดยในตอนต้นเป็น “คำเปรียบเทียบ” ซึ่งเปรียบเทียบจิตใจคนกับ พื้นดินสามแบบ และในตอนท้าย จะเฉลยความหมายของ พื้นดินสามแบบนี้
- บทเทศน์พระสงฆ์ควรประยุกต์ความหมายของจิตใจสามแบบที่เป็นอุปสรรคต่อการบังเกิดของพระอาณาจักร และที่สำคัญ จิตใจที่เป็นพื้นดินตีความว่าอย่างไร ? และกล่าวถึงท่าทีของการรับฟังพระวาจาของพระเจ้าและ นำไปปฏิบัติให้เกิดผล
- การตอบรับของที่ชุมนุมในเพลงสดุดี การประกาศบท ข้าพเจ้าเชื่อและการภาวนาเพื่อมวลชนจะมีความหมาย สำหรับที่ชุมนุมมากยิ่งขึ้นถ้าที่ชุมนุมตระหนักถึงการเป็น “ผู้ฟังพระวาจา ” และความสำคัญของการตอบรับพระ วาจาอย่างไม่มีเงื่อนไขต่อการเป็นประชากรใหม่

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- การแห่ของถวาย ให้ความหมายว่าเป็นการตอบสนองต่อ

พระวาจา เป็นต้นความรักต่อผู้ยากไร้

- บทนำขอบพระคุณควรเลือกแบบที่ 7 ที่กล่าวถึงมนุษย์
ได้รับความรอดอาศัยความนอบน้อมเชื่อฟังพระคริสตเจ้า
- การรับศีล ให้ศีลศักดิ์สิทธิ์บังเกิดผลให้ทุกคนได้รอดยิ่งขึ้น

ปิดพิธี

- การประกาศปิดพิธีวันนี้ควรใช้แบบที่ 1 “จงไปปฏิบัติตามพระวาจาของพระเจ้าเถิด” ซึ่งแต่ละหมู่คณะอาจหาคำหรือประโยคที่เหมาะสมที่สุดสำหรับหมู่คณะของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความตระหนักถึงการเป็น “ผู้ฟังและประกาศพระวาจา” ในชีวิตประจำวัน

2.3 บทภาวนาของมวลชน

ประธาน

พี่น้องที่รัก ให้เราภาวนาต่อพระบิดาผู้โปรดให้เราได้รับฟังพระวาจาของพระองค์ ทางพระเยซูเจ้าผู้ทรงประกาศพระวาจาเกี่ยวกับพระอาณาจักรสวรรค์ เพื่อให้เราได้รับความรอด และรู้จักที่จะแสวงหาพระองค์

ผู้นำ

- 1) เพื่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปา บรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ พร้อมด้วยบุคลากรของหน่วยงานต่างๆ ของสภาพระสังฆราชฯ ขอพระจิตเจ้าโปรดให้ทุกๆ ท่านเป็นเครื่องมือของพระองค์ที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้ประชากรของพระเจ้าเป็นที่ดินอย่างดี ให้ประสานงาน ร่วมมือกัน และให้กิจการต่างๆ ได้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี และบังเกิดผลในจิตใจของเขอย่างแท้จริง **ให้เราภาวนา**
- 2) เพื่อดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เข้าสถิต ณ สรวงสวรรค์ มีความสุขนิรันดร์ พร้อมกับบรรดาทูตสวรรค์และนักบุญทั้งหลาย **ให้เราภาวนา**
- 3) เพื่อผู้นำประเทศต่างๆ จะได้เป็นพื้นดินที่ดีที่ให้พระวาจาบังเกิดผลในจิตใจของเขา และช่วยให้ประชากรยงูร์ในการปกครองอย่างยุติธรรมของพวกเขา

เป็นพื้นดินที่ดีเช่นกัน มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ
ก่อให้เกิดสันติสุขในสังคมที่เขาอยู่ และในโลก **ให้เราภาวนา**

4) เพื่อผู้เจ็บป่วย คนพิการ และผู้ที่ถูกทอดทิ้ง โปรดส่งผู้มีน้ำใจดี ที่จะยื่นมือมา
ช่วยพวกเขาให้พ้นจากสภาพความทุกข์ทรมานนี้ และช่วยให้เขามีกำลังใจ
สามารถยอมรับและมองเห็นคุณค่าของชีวิต ในความเป็นมนุษย์ของตัวเอง
มากยิ่งขึ้น **ให้เราภาวนา**

5) เพื่อเราแต่ละคน จะได้หมั่นฟังพระวาจาของพระเจ้า ที่ช่วยให้สามารถ
ยอมรับตนเองและผู้อื่น รวมทั้งประสบการณ์แห่งความสุขและความทุกข์
พร้อมทั้งเกิดความปรารถนาที่จะแสวงหาพระประสงค์ของพระองค์ใน
ชีวิตประจำวัน และในความสัมพันธ์กับผู้อื่น **ให้เราภาวนา**

ประธาน

ข้าแต่พระบิดาเจ้า ทุกสิ่งบังเกิดขึ้นด้วยพระวาจาของพระองค์ โปรดแสดงพระ
อานุภาพและความรักของพระองค์ โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายนำพระวาจาของ
พระองค์ไปในทุกแห่งหน และให้พระวาจาของพระองค์เกิดผลในข้าพเจ้า
ทั้งหลาย ขอพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์จงได้รับการสรรเสริญเสมอไปด้วย
เถิด ทั้งนี้ ขอฟังพระบารมีพระคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

ชีวิตของประชากรใหม่มีลักษณะเป็น “ผู้ฟังพระวาจา” พระวาจาที่เป็นประสบการณ์ของ
ชีวิต พระวาจาที่ถูกเผยแผ่ในเหตุการณ์จริงของชีวิต ในความสัมพันธ์กับธรรมชาติ กับผู้อื่น
กับพระเจ้าเองในการภาวนาและความจริงของการเป็นประชากรขึ้นอยู่กับการ “ความเข้าใจ
พระวาจา” และ “การปฏิบัติตาม”

3.1 ท่าทีของการฟัง, เชื่อ, แบ่งปัน

พระศาสนจักรเสนออุปมาอุปมัยที่พระเยซูเจ้าทรงสอน เพื่อสอนถึงความจริงเกี่ยวกับ
พระอาณาจักรของพระเจ้า สามสัปดาห์ที่แล้วพระเยซูเจ้าทรงเน้นถึงการเผยแผ่พระวร
สาร โดยคริสต์ผู้แพร่ธรรมและผู้รับการเผยแผ่ข่าวดี ที่ต้องเริ่มจากท่าทีของการฟังที่ดี
คือ การตั้งใจฟังในสารที่พระเจ้าบอกกับเรา “ณ เวลานี้” ว่าพระองค์ทรงมีพระประสงค์ที่

จะให้เราทำอะไร และเมื่อเราเชื่อในสิ่งที่พระเจ้าบอกกับเราแล้ว เราสามารถแบ่งปันสิ่งที่เราได้เชื่อกับบุคคลอื่นๆ

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามทำที)

การนำข้อปฏิบัติไปดำเนินชีวิตจะต้องเริ่มต้นด้วยการฟังอย่างตั้งใจ เพื่อให้เกิดความเข้าใจว่าพระเจ้าประสงค์สิ่งใดจากเราแต่ละคน จากนั้นเราสามารถทำให้ความเข้าใจเป็นการปฏิบัติตาม เพราะพระวามีพลังที่ยิ่งใหญ่สามารถเปลี่ยนแปลงความคิดและจิตใจของเรา เพราะฉะนั้น การรู้จักฟัง ไตร่ตรอง ทบทวน สอบถาม วิเคราะห์พระวาจา จึงเป็นแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับการฟังพระวาจาเพื่อให้เกิดผลแห่งชีวิตนิรันดร

แนวทาง แบบที่ 1

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาวินอาทิคัลฉบับพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม”

หัวข้อ: พระวาจาของพระเจ้า

ถ้อยคำ ไม่ว่าจะ เป็นคำพูดหรือข้อเขียน ย่อมมีความสัมพันธ์กับบุคคลซึ่งพูดหรือเขียนเสมอ ถ้อยคำของมนุษย์มีอำนาจและแรงบันดาลใจ และอาศัยถ้อยคำที่ใช้เรารู้สึกว่าได้ติดต่อกับบุคคลที่มีชีวิต เช่นเดียวกับพระวาจาของพระเจ้า ดังที่กวีฮิบรูผู้ยิ่งใหญ่ คือ ประกาศอัสยาห์ กล่าวไว้พระวาจาจะไม่กลับไปโดยไม่ได้ก่อประโยชน์แต่พระวาจาจะนำความอุดมมาให้เสมอ อำนาจของพระวาจาของพระเจ้า เป็นเหมือนกับพลังการเติบโตของเมล็ดพืชซึ่งทำให้เราหวังผล และการเก็บเกี่ยวได้

บทอ่านประจำวันนี้บอกเราเกี่ยวกับพระวาจาของพระเจ้าถึงสิ่งที่สามารถและควรที่จะเกิดแก่พระวาจาเมื่อกล่าวแก่เราทุกคน ผู้คนหลากหลายได้ฟังพระวาจาของพระเจ้า แต่การเก็บเกี่ยว (ผลของการสัมผัสด้วยชีวิตโดยทางพระวาจา) ไม่เหมือนกันสำหรับทุกคน แล้วท่านเล่าจัดตัวเองไว้ในประเภทใด ? “เมล็ดพืชคือพระวาจาของพระเจ้า ผู้หว่านคือพระคริสตเจ้าผู้ที่พบพระองค์จะดำรงอยู่ชั่ววันนิรันดร์” (บทอรรถรับพระวรสาร)

บทอ่านที่ 1 อสย 55 : 10-11

กวีบทนี้มีความหมายชัดในตัวเอง เป็นบทนำหัวข้อของพระวรสารประจำวันนี้ คือผลสุดท้ายของพระวาจาเมื่อตกลงมาจากฟ้าสวรรค์เพื่อรดน้ำแผ่นดินที่แห้งผาก ผู้แต่งตั้งการที่จะเน้นว่า พระวาจาของพระเจ้าจะบังเกิดผลต่อเมื่อหว่านลงอย่างชุ่มฉ่ำในชีวิตมนุษย์ จุดสำคัญอยู่ที่ว่า “เราฟังหรือไม่?” เราไม่อาจตำหนิพระเจ้าว่าไม่ทรงแนะนำชี้ทางแก่เรา พระศาสนจักรประยุกต์ใช้ สดุดี 65 อีกครั้งเพื่อเน้นถึงเรื่องนี้ “พระทรงเอาพระทัยใส่ชาวโลกฝนตก โขก(ด้วยพระวาจาของพระองค์)ชุ่มดินทุกถิ่นที่ พสุธาอุดมสมบูรณ์ดี ทั้งยังมีธารน้ำชุ่มฉ่ำเย็น” (บทอ่านสดุดีตอบรับพระวาจา)

บทอ่านจากหนังสือประกาศกอิสยาห์

พระเจ้าตรัสว่า “คูฝนและหิมะลงมาจากท้องฟ้าและไม่กลับไปที่นั่นถ้าไม่ได้รดแผ่นดิน ทำให้แผ่นดินอุดม ทำให้พืชงอกขึ้นเพื่อให้ผู้หว่านมีเมล็ดพันธุ์ และให้ผู้กินมีอาหารฉันใด ถ้อยคำที่ออกจากปากของเราจะไม่กลับมาหาเราโดยไม่เกิดผล ไม่ทำตามที่เราปรารถนาและไม่บรรลุดจุดประสงค์ที่เราส่งมานั้น”

บทอ่านที่ 2 รรม 8 : 18-23

นักบุญเปาโลเสนอความเห็นของท่านต่อโลกที่ถูกสร้างขึ้นมา พระเจ้าทรงสร้างโลก ดังนั้นโลกจึงควรเป็นสิ่งที่ดี อย่างไรก็ตาม โลกตกเป็นทาสของความเสื่อมสลายเพราะบาปของอาดัม (ของมนุษย์ทุกคน) มนุษย์ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของโลกที่ถูกสร้างจึงต้องคร่ำครวญด้วย แต่ยังมีความหวังที่จะได้รับการปลดปล่อย เราหวังที่จะมีฟ้าใหม่และแผ่นดินใหม่ มนุษย์ชาติที่ได้รับการกอบกู้แล้วจะดำเนินชีวิตในสันติกับพระเจ้าใน โลกที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยพระจิตของพระองค์

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวโรม

พี่น้อง ข้าพเจ้าคิดว่า ความทุกข์ทรมานในปัจจุบันเปรียบไม่ได้เลยกับพระสิริรุ่งโรจน์ที่จะทรงบันดาลให้ปรากฏแก่เรา เพราะสรรพสิ่งต่างกำลังรอคอยอย่างกระวนกระวาย เพื่อพระเจ้าจะได้ทรงบันดาลให้บรรดาบุตรของพระองค์ปรากฏในพระสิริรุ่งโรจน์ สรรพสิ่งต้องอยู่ใต้อำนาจของอนิจจังมิใช่โดยสมัครใจ แต่ตามความประสงค์ของผู้ที่บังคับให้สรรพสิ่งต้องอยู่ในสภาพดังกล่าว ถึงกระนั้น สรรพสิ่งยังมีความหวังว่า จะได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสของความเสื่อมสลายเพื่อไปรับ อิสราภาพอันรุ่งเรืองของบรรดาบุตรของพระเจ้า เรารู้ดีว่า จนถึงเวลานี้ สรรพสิ่งกำลังร้องครวญครางด้วยความเจ็บปวดครวกับสตรีคลอดบุตร มิใช่เพียงแต่สรรพสิ่งเท่านั้น แม้แต่เราเองซึ่งได้รับผลผลิตครั้งแรกของพระจิตเจ้าแล้ว ก็ยังคร่ำครวญอยู่ภายใน ในเมื่อเรามีความกระตือรือร้นรอคอย ให้พระเจ้าทรงรับเราเป็นบุตรบุญธรรม ให้ร่างกายของเราได้รับการปลดปล่อยเป็นอิสระ

พระวรสาร มธ 13 : 1-23 หรือ 13: 19

ก่อนที่นิทานเปรียบเทียบเรื่องผู้หว่านจะมาอยู่ในพระวรสารของนักบุญมัทธิว นิทานเรื่องนี้ ได้ผ่านช่วงของการเล่าต่อกันมาปากต่อปากค่อนข้างยาวนาน ในส่วนแรก (คือบทอ่าน

แบบสั้น) สารหลักเป็นคำเปรียบเทียบที่พระเยซูเจ้าเองได้ทรงเล่า การตีความในแง่ของการเปรียบเทียบในตอนท้ายนั้นเป็นส่วนที่นำมารวมเข้าในภายหลัง การถกเถียงกันเรื่องเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการสอนด้วยนิทานเปรียบเทียบที่เกิดขึ้นก่อนหน้านั้น ก็สอดใส่เข้ามาในภายหลังเช่นกัน ซึ่งหมายถึงอาณาจักรของพระเจ้า ที่มีความเป็นอยู่อย่างลึกล้ำในกิจการพระเยซูเจ้า

เราอาจถามว่า ถ้าพระเยซูเจ้าไม่ได้ตรัสตามที่มีเขียนไว้ทั้งหมด จะถือว่า เป็นพระวาจาของพระเจ้าหรือไม่ คำตอบคือ “ใช่” เป็นที่รู้จักกันว่ามีหลายสิ่งในพระวรสารที่พระเยซูเจ้าเองไม่ได้ตรัสไว้แบบนั้น คำต่อคำ พระวรสารส่วนใหญ่ยังเป็นการตีความที่ได้จากการรำพึงถึง อารมณ์และทัศนคติของพระเยซูเจ้าที่ทรงมีต่อชีวิต ต่อมาพระศาสนจักร ได้ยอมรับพระวรสารทั้งสองอย่างที่เรามี และยอมรับว่าเป็นพระวาจาของพระเจ้า

พระวาจาในนิทานเปรียบเทียบมีเสนอไว้ในพระคัมภีร์เอง เราไม่จำเป็นต้องให้คำอธิบายอีก เพียงแต่ให้ท่านถามตัวเองว่า ในการอ่านพระคัมภีร์และแสวงหาสิ่งที่เป็นพระวาจาของพระเจ้าสำหรับเรานั้น ท่านได้ติดต่อกับพระเจ้าโดยการรำพึงภาวนาหรือไม่ ? นี่เป็นความหมายเดียวของการอ่านพระคัมภีร์สำหรับคริสตชน

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว

ในวันนั้น พระเยซูเจ้าเสด็จออกจากบ้านมาประทับที่ริมทะเลสาบ ประชาชนจำนวนมาก มาเฝ้าพระองค์ พระองค์จึงเสด็จไปประทับอยู่ในเรือ ส่วนประชาชนยืนอยู่บนฝั่ง พระองค์ตรัสสอนเขาหลายเรื่องเป็นอุปมาพระองค์ตรัสว่า “จงฟังเถิด ชายคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืช ขณะที่เขากำลังหว่านอยู่นั้น บางเมล็ดตกอยู่ริมทางเดิน นกก็จิกกินจนหมด บางเมล็ดตกบนพื้นหิน ที่มีดินเล็กน้อย ก็งอกขึ้นทันทีเพราะดินไม่ลึก แต่เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น ก็ถูกเผาและเหี่ยวแห้งไปเพราะไม่มีราก บางเมล็ดตกในพงหนาม ต้นหนามก็ขึ้นคลุมไว้ ทำให้เหี่ยวเฉาตายไป บางเมล็ดตกในที่ดี จึงเกิดผลร้อยเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง ใครมีหูก็จงฟังเถิด ”

บรรดาศิษย์เข้ามาทูลถามพระเยซูเจ้าว่า “ทำไมพระองค์ตรัสแก่พวกเขาเป็นอุปมาเล่า” พระองค์ทรงตอบว่า “พระเจ้าประทานธรรมล้ำลึกเรื่องอาณาจักรสวรรค์ให้ท่านทั้งหลายรู้ แต่ไม่ได้ประทานให้แก่ผู้อื่น เพราะผู้ที่มีมากจะได้รับมากขึ้นจนเหลือเฟือ ส่วนผู้ที่มีน้อย จะถูกริบสิ่งเล็กน้อยที่มีไปด้วย เพราะฉะนั้น เรากล่าวแก่คนเหล่านี้เป็นอุปมา ถึงพวกเขา มองดู ก็ไม่เห็น ถึงฟังก็ไม่ได้ยินและไม่เข้าใจ สำหรับคนเหล่านี้ คำทำนายของประกาศกอิสยาห์ก็เป็นความจริงที่ว่า

ท่านทั้งหลายจะฟังแล้วฟังเล่าแต่จะไม่เข้าใจ จะมองแล้วมองเล่า แต่จะไม่เห็น เพราะจิตใจของประชาชนนี้แข็งกระด้าง เขาทำหุทวนลม และปิดตาเสีย เพื่อไม่ต้องมองด้วยตา ไม่ต้องฟังด้วยหูจะได้ไม่เข้าใจ จะได้ไม่ต้องกลับใจ เราจะได้ไม่ต้องรักษาเขา

“ส่วนท่านทั้งหลาย ตาของท่านเป็นสุขที่มองเห็น หูของท่านเป็นสุขที่ได้ฟัง เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ประกาศและผู้ชอบธรรม จำนวนมากปรารถนาจะเห็นสิ่งที่ท่านได้เห็นอยู่ แต่ก็ไม่ได้เห็น ปรารถนาจะได้ฟังสิ่งที่ท่านฟังอยู่ แต่ก็ไม่ได้ฟัง “เพราะฉะนั้น จงฟังความหมายของอุปมาเรื่องผู้หว่านเถิด เมื่อคนหนึ่งฟังพระวาจาเรื่องพระอาณาจักรและไม่เข้าใจ มารร้ายก็มาและถอนสิ่งที่หว่านลงในใจของเขาไปเสีย นั่นได้แก่ เมล็ดที่ตกริมทาง เมล็ดที่ตกบนหินคือผู้ฟังพระวาจาและมีความยินดีรับไว้ทันที แต่เขาไม่มีรากในตัว จึงไม่มั่นคง เมื่อเผชิญความยากลำบากหรือถูกเบียดเบียนเพราะพระวาจานั้น เขาก็ยอมแพ้ทันที เมล็ดที่ตกในพงหนามหมายถึงบุคคลที่ฟังพระวาจา แต่ความวุ่นวายในทางโลก ความลุ่มหลงในทรัพย์สมบัติ เข้ามาบดบังพระวาจาไว้ จึงไม่เกิดผล ส่วนเมล็ดที่หว่านลงในดินดี หมายถึงบุคคลที่ฟังพระวาจาและเข้าใจ จึงเกิดผลร้อยเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง”